

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte –Constantin Gurschi,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, de avocatul Teodor Bordei în numele inculpatului Foșnea Anatolie și de inculpatul Barbăneagră Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013 în privința lui

Barbăneagră Andrei Grigore, născut la 11 octombrie 1981, originar mun. Chișinău și domiciliat în r. Criuleni, s. Ciopleni, str. D.Cantemir 17;

și

Foșnea Anatolie Anatolie, născut la 01.03.1983, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Fierarilor 6, ap.7.

Termenul examinării cauzei:

1. Instanța de fond de la 17.05.2012 pînă la 04.07.2012;
2. Instanța de apel de la 08.08.2012 pînă la 13.12.2012;
3. Instanța de recurs de la 12.04.2013 pînă la 18.06.2013;
4. Instanța de apel de la 23.07.2013 pînă la 31.10.2013;
5. Instanța de recurs de la 18.02.2014 pînă la 26.03.2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 04 iulie 2012, *Foșnea Anatolie* și *Barbăneagră Andrei* au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin.(2) lit.b), i), j), k) și art. 188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpați.

2. De către organul de urmărire penală, le-a fost înaintată învinuirea lui *Foșnea Anatolie* și *Barbăneagră Andrei*, precum că ei, la 09 decembrie 1999, la orele 23:00, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu *Arnaut Veaceslav* și *Cebotari Ruslan*, aflîndu-se în mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor materiale ale altei persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, cunoscînd faptul că *Coliban Mihail* deține o sumă de bani pentru procurarea unui automobil, la 10 decembrie 1999, aproximativ la orele 01:30, s-au deplasat cu automobilul de model „Moskvici”, care aparținea tatălui lui *Ruslan Cebotari*, în s. Ciopleni, r-nul Criuleni, repartizînd rolurile între ei, fiind mascați, au pătruns în gospodăria lui *Coliban Mihail*, din s. Ciopleni, r-nul Criuleni, știind cu certitudine că ultimul locuiește de unul singur, conform planului elaborat, *Barbăneagră Andrei* a rămas de pază la intrarea în casă acestuia, iar *Foșnea Anatolie*, *Arnaut Veaceslav* și *Cebotari Ruslan* au pătruns în odaia în care se afla proprietarul casei și l-au atacat solicitînd de la el mijloace bănești, aplicîndu-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, legîndu-i mîinile și picioarele cu

peliculă lipicioasă și strangulându-l de gât cu un cablu din două fire împletite, cauzându-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață și în mod deschis au sustras din casă bani în sumă de 100 lei și bunuri personale în mărime de 1000 lei, cauzându-i proprietarului o daună materială considerabilă în mărime de 1100 lei.

Tot ei, în aceleași circumstanțe, urmărind scopul omorului lui Coliban Mihail din interes material și în scopul înlesnirii săvârșirii unei alte infracțiuni, cu o deosebită cruzime i-au aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, legându-i mâinile și picioarele cu peliculă lipicioasă și strangulându-l de gât cu un cablu din două fire împletite și cu un fular din lână, au incendiat domiciliul din interiorul odăii unde se afla acesta și cu banii și bunurile sustrate au părăsit locul infracțiunii, cauzându-i lui Mihail Coliban vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Andrei Barbăneagră și Anatolie Foșnea au fost încadrate în art. 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de patru persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, prin schingiuire, tortură, tratament inuman și degradant; art. 145 alin. (2) lit. b), i), j) și k) Cod penal - omorul, adică omorul săvârșit din interes material, de către patru persoane, cu o deosebită cruzime, cu scopul de a înlesni săvârșirea unei alte infracțiuni.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Foșnea Anatolie și Barbăneagră Andrei să fie condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) și art. 188 alin.(3) lit. c) și d) Cod penal. Apelantul a indicat, că instanța de fond a dat o apreciere unilaterală probelor administrate în cauza dată și nu a luat în considerare probele acuzării, care dovedesc incontestabil că anume persoanele date au comis infracțiunea dată. Cît privesc probele prezentate de către partea apărării, ele urmează a fi apreciate critic, având în vedere că au fost audiați părinții și rudele lui Foșnea Anatolie, care au comunicat cu amănunte detaliile ce au avut loc cu 10 ani în urmă și că Foșnea Anatolie anume în noaptea când a avut loc infracțiunea se afla acasă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012, apelul procurorului a fost admis, a fost casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care: *Barbăneagră Andrei* și *Foșnea Anatolie* au fost condamnați în baza art. 188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 10 luni fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

În fapt, instanța de apel, pe baza probelor administrate a constatat, că Foșnea Anatolie și Barbăneagră Andrei, la 09 decembrie 1999, la orele 23:00, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu două persoane în privința cărora materialele cauzei penale au fost disjungate în procedură separată, împărțind rolurile între ei, deghizându-se, au pătruns în gospodăria lui Coliban Mihail, din s. Ciopleni, r-nul Criuleni, unde l-au atacat pe acesta și au pretins de la el mijloace bănești, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, sustrăgând de la acesta bani și bunuri personale, cu cauzarea unei pagube materiale considerabile în mărime totală de 1100 lei.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că, reieșind din declarațiile incriminatoare depuse de Barbăneagră Andrei în calitate de învinuit și inițiale ca bănuit, care coroborează și se completează cu depozițiile martorului Barbăneagră Tamara, depuse la urmărirea penală, cât și depozițiile martorului Sergiu Canțer, Colegul penal a considerat că vinovăția inculpaților în săvârșirea tâlhăriei, însoțită de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, a fost dovedită pe deplin.

Afirmațiile inculpatului Barbăneagră Andrei, date în instanță, precum că declarațiile din timpul urmăririi penale au fost depuse ca rezultat al maltratării lui de către colaboratorii de poliție și de procuror, au fost verificate de instanță și sunt considerate ca neîntemeiate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul*, invocând ca temei de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea menținerii sentinței de achitare a inculpaților de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit.b), i), j), k) Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul a menționat faptul, că instanța de apel, nefiind de acord cu aprecierea probelor de procuror și ajungând la concluzia menținerii sentinței instanței de fond în partea achitării inculpaților de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de achitare, fapt ce nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală a probelor și circumstanțelor cauzei.

La fel, instanțele de judecată incorect au concluzionat că organul de urmărire penală nu a adus probe suficiente pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea omorului, or, instanță de apel a admis aceleași probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată, recunoscându-i culpabili pe inculpați doar de comiterea tâlhăriei.

Vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal a fost dovedită prin declarațiile martorului Barbăneagră Tamara, căreia fiindu-i explicate drepturile procesuale și a dreptului de a nu depune declarații împotriva rudelor apropiate, fapt confirmat prin semnătură, a declarat, că în toamna anului 2011, feciorul Barbăneagră Andrei i-a comunicat că a participat la omorului nașului lor, Mihail Coliban.

Martorul Canțer Serghei în ședințele instanței de fond și de apel a declarat că pe inculpați i-a cunoscut din lucru operativ, iar după parvenirea informației operative precum, că Barbăneagră Andrei, în cercul său de prieteni a afirmat, că a participat la omorul lui Coliban Mihail, mai apoi la interogarea acestuia, el a explicat despre omorul menționat cât și despre inelul sustras de la partea vătămată, despre care pînă la acel moment nu se cunoștea nimic.

Astfel, la materialele cauzei penale există probe suficiente care dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, fapt ignorat de instanța de apel, astfel nefiind rezolvat fondul cauzei, fapt se impune casarea deciziei contestate;

-*inculpatul Foșnea Anatolie și avocatul Teodor Bordei*, care invocând ca temei de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond, prin care

inculpatul a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. b), i), j), k) și art. 188 alin.(3) lit. c) și d) Cod penal din motiv că cumulul de probe administrate în instanța de fond și de apel nu confirmă în nici un fel și sub nici o formă vinovăția inculpatului, la materialele cauzei neexistând declarații, corpuri delictive sau un raport de expertiză care să confirme vinovăția acestuia;

- *inculpatul Barbăneagră Andrei*, care neinvocând nici un temei de declarare a recursului, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței ca legală și întemeiată și cu eliberarea sa din locurile de detenție.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2013 au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, de inculpații Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatolie, de avocatul Bordei Teodor în numele inculpatului Foșnea Anatolie, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui *Barbăneagră Andrei Grigori și Foșnea Anatolie Anatolie*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecători.

Instanța de recurs a statuat, că instanța de apel nu a analizat toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel nefiind apreciate declarațiile inculpatului Barbăneagră Andrei în cumul cu raportul de expertiză medico-legală a cadavrului lui Coliban Mihail nr. 82 D din 16 martie 2012 (vol. II, f.d.56), din care rezultă modul de maltratare a victimei, leziunile corporale cauzate și cauza decesului acestuia și în cumul cu procesul - verbal de cercetare la fața locului.

Instanța de apel în decizia sa nu s-a expus la admisibilitatea procesului-verbal de reconstituire a faptei din 05 martie 2012 (vol. I, f.d.171), efectuat în lipsa avocatului cît și a declarațiilor martorului Barbăneagră Tamara din 05 martie 2012 (vol. I, f.d. 170), prin prisma prevederilor art. 371 alin.(3) Cod de procedură penală.

Deci, instanța de apel nu a apreciat probele acumulate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării acestora, prin ce a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care:

Barbăneagră Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Foșnea Anatolie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal și art.188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal și în baza art.145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, în baza art.188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, a fost aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Foșnea Anatolie o pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu ispășirea într-un penitenciar de tip închis.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că, argumentele invocate în sentința de achitare sunt eronate și lipsite de suport probator, instanța de judecată nu a dat o apreciere justă tuturor probelor prin coroborarea acestora.

La această concluzie instanța de apel a ajuns reieșind din declarațiile incriminatoare depuse de Barbăneagră Andrei în calitate de bănuț și inițiale ca învinuit, care coroborează și se completează cu depozițiile martorului Barbăneagră Tamara, depuse la urmărirea penală, cât și depozițiile martorului Sergiu Canțer.

Întru confirmarea vinovăției inculpaților, instanța de apel a menționat și faptul că, toate acțiunile organului de urmărire penală au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codul de procedură penală, mai mult, aceste acțiuni nu au fost atacate în modul stabilit, în momentul în care s-ar fi presupus că au fost efectuate cu încălcări, ceea ce indică la legalitatea acestora, mai mult, inculpații nu au solicitat schimbarea avocaților pe parcursul urmării penale din motivul acordării unei asistențe juridice necalificate.

Astfel, reieșind din cele relatate instanța de apel consideră că, vinovăția inculpaților Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatolie este dovedită pe deplin.

La stabilirea categoriei pedepsei inculpaților Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatolie, instanța de apel, călăuzindu-se de prevederile art.75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților: care la momentul comiterii faptei prejudiciabile nu aveau antecedente penale, iar inculpatul Foșnea Anatolie era minor, în prezent are un copil minor la întreținere, de rolul fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii ce li se impută, de caracteristica pozitivă de la locul de trai a ambilor inculpați și contribuirea activă a inculpatului Barbăneagră Andrei (participantul atacului tâlhăresc săvârșit în grup, la descoperirea infracțiunii în cadrul urmării penale).

Astfel, instanța de apel consideră întemeiat, legal și corect a aplica în privința inculpaților pedepse reale cu executare, în limitele sancțiunilor prevăzute.

Totodată, la stabilirea termenului pedepsei inculpaților Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatolie cu închisoare, instanța de apel a considerat întemeiat de a aplica prevederile art. 79 Cod penal, luând în considerație ca circumstanță excepțională contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia și minoratul, care se rețin în seama inculpaților nominalizați.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul*, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel referitor la aplicarea pedepsei inculpaților, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel motivând ,că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Recurentul invocă, că instanța de apel neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal inculpatului Barbăneagră Andrei deoarece la aplicarea acestei norme trebuie să persiste împrejurări în care s-a derulat fapta infracțională ori în datele privind personalitatea infractorului, careva circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări a lucrurilor, care constituie excepție din starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, nu exista.

Faptul că, inculpatul pe parcursul urmării penale a recunoscut vinovăția nu este o circumstanță excepțională deoarece acesta în fața instanței de judecată, radical și-a modificat poziția, negând săvârșirea faptelor recunoscute anterior, încercând să se eschiveze de la atragerea la răspundere penală pentru faptele comise.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului Foșnea Anatolie, acuzarea nu contestă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece la momentul comiterii

infracțiunii inculpatul era minor, însă consideră că pedeapsa aplicată este prea blândă în raport cu faptele comise;

- *inculpatul Barbăneagră Andrei*, la 19 noiembrie 2013 și 04 decembrie 2013 a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare motivând că, instanța de apel nu s-a expus asupra încălcărilor procedurale comise de organul de urmărire penală;

- *avocatul Teodor Bordei în numele inculpatului Foșnea Anatolie*, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare motivând că, acțiunile lui Foșnea Anatolie nu îndeplinesc elementele infracțiunii incriminate lui la urmărirea penală. Recurentul consideră, că cumulul de probe administrate în instanța de fond și de apel nu confirmă în nici un fel și sub nici o formă vinovăția lui Foșnea Anatolie, nu există nici o mărturie, nici un corp delict, nici un raport de expertiză, care să confirme vinovăția lui Foșnea Anatolie.

Pe parcursul urmăririi penale „proba principală” a acuzării - declarațiile lui Barbăneagră Andrei s-au spulberat. Astfel, la confruntarea din 26 martie 2012 Barbăneagră Andrei a renunțat la declarațiile depuse anterior și, fiind interogat suplimentar (f.d. 95-96 vol. II) a negat cu desăvârșire participarea la comiterea tâlhăriei și omorului și a explicat că a fost impus să dea declarații de frică să nu fie bătut, că a fost bătut și intimidat. Astfel, probele acuzării s-au spulberat.

La fel, în cadrul interogatoriului au ieșit la iveală niște neconcordanțe între declarațiile lui Barbăneagră Andrei date la urmărirea penală și cele date de către martori în ședința de judecată. Astfel, la urmărirea penală Barbăneagră Andrei a declarat că făptașii au stins lumina, pe când martorii au declarat că lumina a ars toată noaptea în gospodăria lui Coliban. Cam toți martorii interogați în ședință, precum și Barbăneagră Andrei au declarat că știau că Coliban nu ținea bani acasă. În aceste condiții nu și-a găsit confirmare motivul infracțiunii – interesul acaparator, fiindcă nu putea Barbăneagră Andrei să meargă să comită o tâlhărie, știind că banii se păstrează nu la victimă, ci în altă parte. La fel, pe parcursul atacului tâlhăresc făptașii au forțat și au smuls ușa, pe când Barbăneagră Andrei știa unde-s cheile de la casă.

Declarațiile lui Canțer (șeful poliției criminale de la Criuleni) nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare deoarece, în primul rând el a aflat despre „circumstanțele comiterii infracțiunii” din „spusele” lui Barbăneagră Andrei, iar în al doilea rând, din motiv că el trebuie să-și justifice cumva acțiunile. În al treilea rând, art. 90 alin (3) Cod de procedură penală invocă, că reprezentantul organului de urmărire penală nu poate fi interogat ca martor.

Prin decizia instanței de apel din 31 octombrie 2013 nu se explică prin care probe se confirmă vinovăția lui Foșnea Anatolie și conține doar o enumerare a probelor administrate în dosar. Mai mult ca atât, chiar din descrierea probelor rezultă clar că aceste nu confirmă în nici un fel vinovăția lui Foșnea Anatolie.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestora, deoarece sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în condițiile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

10. Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința instanței de apel, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Barbăneagră Andrei în comiterea infracțiunilor incriminate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c). d) Cod penal și inculpatului Foșnea Anatol în comiterea infracțiunilor incriminate în baza art. 188 alin. (2) lit. c), d), art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal.

11. În ce privesc criticile formulate de recurenții Barbăneagră Andrei, Foșnea Anatol și apărătorul ultimului prin care se susține că nu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunilor incriminate și nu există careva probe ce ar dovedi vinovăția lor - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

Cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților Barbăneagră Andrei, Foșnea Anatol în comiterea infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce probele pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate.

La fel, instanța de recurs, menționează, că recurenții Barbăneagră Andrei și avocatul Teodor Bordei în numele inculpatului Foșnea Anatolie își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art.427 Cod de procedură penală.

Argumentul apărării, precum că Sergiu Canțer nu putea fi audiat ca martor, deoarece conform art. 90 alin. (3) Cod penal se interzice audierea lui, fiind reprezentat al organului de urmărire penală - nu poate fi acceptat.

Or, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală, nu pot fi citați și ascultați ca martori reprezentanții organului de urmărire penală cu privire la circumstanțele care au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, cu excepția cazurilor de participare la reținere în flagrant delict, cu cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă. Sergiu Canțer este șef al Poliției criminale al CPR Criuleni și nu are statut de ofițer de urmărire penală, iar declarațiile lui se referă la probele care au fost dobândite prin intermediul informației menținute de el și anume la autodenunțarea lui Barbăneagră Andrei. Astfel, prin

declarațiile lui Barbăneagră Andrei depuse inițial și verificate de către organul de urmărire penală, în coroborare cu alte probe stabilite ulterior s-a dovedit vinovăția lor în comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond stabilind circumstanțele de fapt a dat o apreciere incorectă probelor examinate în cadrul ședinței de judecată, greșit ajungând la concluzia de a-i achita pe Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatol de comiterea infracțiunilor imputate.

Astfel, analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate instanța de apel just a concluzionat, că argumentele invocate în sentința de achitare sunt eronate și lipsite de suport probator, instanța de judecată nu a dat o apreciere justă tuturor probelor prin coroborarea acestora.

La această concluzie instanța de apel a ajuns reieșind din declarațiile incriminatoare depuse de Barbăneagră Andrei în calitate de bănuț și inițiale ca învinuit, care coroborează și se completează cu depozițiile martorului Tamara Barbăneagră, depuse la urmărirea penală, cât și depozițiile martorului Sergiu Canțer.

Afirmațiile inculpatului Barbăneagră Andrei în instanță precum că declarațiile din timpul urmăririi penale au fost depuse ca rezultat al maltratărilor lor de către colaboratorii de poliție și procuror, au fost verificate de către organele procuraturii, unde nu s-au constatat careva maltratări, prin urmare, Barbăneagră Andrei a invocat acest fapt pentru a se îndreptăți față de complicii săi că nu el i-a divulgat la organele de drept că ar fi comis infracțiunea de „omor” și „tâlhărie”, plus la toate, a renunțat la recunoașterea faptelor comise pentru a se eschiva de la răspunderea penală.

Colegiul consideră că, declarațiile lui Barbăneagră Andrei date în cadrul urmăririi penale sunt consecvente, le-a depus personal în prezența apărătorului, prin ce a și semnat aceste declarații și la 05 martie 2012, Barbăneagră Andrei le-a confirmat în procesul reconstituirii faptei.

Mai mult ca atât, în declarațiile sale inculpatul Barbăneagră Andrei indică la așa circumstanțe care la acel moment nu erau cunoscute organului de urmărire penală, dar care în procesul efectuării acțiunilor de anchetă s-au confirmat prin declarațiile martorului Tamara Cibotareva, date în cadrul cercetării judecătorești precum că Coliban Mihail până la deces a avut pe deget inel, care a dispărut în timpul omorului, precum și prin procesele-verbale de ridicare și examinare a automobilului de model „Moscvici”, care aparținea tatălui lui Cebotari Ruslan și cu care inculpatul Barbăneagră Andrei împreună cu Foșnea Anatolie, Arnăuț Veaceslav și Cebotari Ruslan s-au deplasat în sat. Ciopleni r-ul Criuleni în gospodăria lui Mihail Coliban.

Totodată, Barbăneagră Andrei singur a declarat organului de urmărire penală cine a propus săvârșirea crimei, cum sau deplasat în sat. Ciopleni, r-ul Criuleni, rolul fiecăruia dintre ei.

În această privință instanța menționează că, procesul de obținere a probelor pe parcursul urmăririi penale s-a desfășurat fără abateri de la Codul de procedură penală și de la Legea privind activitatea operativă de investigații nr. 45 din 12 aprilie 1994, iar probele administrate, în ansamblu, cu certitudine demonstrează vinovăția lui Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatolie în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal și plus pentru Foșnea Anatolie în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, după indicii calificativi ai omorului.

În afară de acesta, vinovăția lor se confirmă prin:

- raportul de expertiză medico-legală a cadavrului lui Coliban Mihail nr. 82 D s-a concluzionat, că la examinarea medico-legală a cadavrului Coliban Mihail au fost depistate următoarele leziuni corporale: șanțul de strangulare în porțiunea medie inferioară a gâtului, închis, fractura osului hioid și cartilajelor laringelui cu hemoragii țesuturile moi adiacente, hemoragii în țesuturile moi ale capului, combustii termice de gr. 2-3-4 a feții, gâtului, cutiei toracice, abdomenului, organelor genitale, membrelor superioare și inferioare pe o suprafață de 70-75 %; moartea lui Coliban Mihail a survenit în urma asfíxiei mecanice combinatei strangulare cu lațul și sugrumare cu mâinile și se confirmă prin prezența porțiunea medie inferioară a gâtului a unui șanț de strangulare unic, închis, fractura osului hioid și cartilajelor laringelui cu hemoragii în țesuturile moi adiacente care conform examenului histopatologic poartă caracter vital, fără reacție leucocitară și prezența semnelor de moarte rapidă: hemoragii punctiforme în conjunctiv ochilor sub pleura viscerală, sub epicard, sânge fluid; combustii termice de gr. 2-3-4 a feții, gâtului, cutiei toracice, abdomenului, membrelor superioare și inferioare au fost produse în urma acțiunii unei temperaturi înalte înainte de deces și conform examenului histopatologic poartă caracter vital conform modificărilor de reactivitate se încadrează în termen de aproximativ 2-4 ore, și se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viață; prezența în sânge a 36% carboxihemoglobină putea să apară și după deces-deoarece au fost depistate combustii termice de gr. 2-3-4 a corpului pe suprafață de 70-75%; alte careva leziuni corporale nu au fost depistate (f.d. 56, vol. II);

- raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr.187 a-2012 precum, că expertizatul Barbăneagră Andrei de maladii cronice nu suferă, este fără dereglări psihice și la momentul comiterii faptei prejudiciabile a avut capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, putea acționa cu discernământ și deci, este recunoscut responsabil (f.d. 46-47, vol. II);

- raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 188 a-2012 precum, că expertizatul Foșnea Anatol de maladii cronice nu suferă, este fără dereglări psihice și la momentul comiterii faptei prejudiciabile a avut capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, putea acționa cu discernământ și deci, este recunoscut responsabil (f.d.49-50, vol. II);

- conform ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din 04 mai 2012 s-a dispus a refuza în începerea urmăririi penale pe faptul pretinderii maltratării lui Barbăneagră Andrei de către colaboratorii de poliție ai CPR Criuleni, deoarece s-a constatat că în prezența apărătorului ultimul a declarat că recunoaște vina în infracțiunea incriminată, or, la aplicarea măsurii preventive arestul, învinuitul a declarat că declarațiile au fost depuse de buna voie fără careva presiune (f.d. 32-33, vol. III) ș.a.

Colegiul penal remarcă, că instanța de apel a dat o apreciere corectă probelor prezentate și cercetate multilateral și obiectiv, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Barbăneagră Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și inculpatului Foșnea Anatolie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal și art.188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal.

La fel, potrivit art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Cît privește criticile aduse de procuror, precum că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Barbăneagră Andrei incorect a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, Colegiul penal le respinge ca fiind vădit neîntemeiate.

Colegiul constată, că Barbăneagră Andrei fiind audiat de organul de urmărire penală, a depus declarații, care fiind ulterior verificate, au contribuit substanțial la descoperirea crimelor date. Or, conform prevederilor alin. (1) art. 79 Cod penal, contribuția activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, constituie temei pentru instanța de judecată de aplicare a unei pedepse sub limitele minime prevăzute de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

La soluționarea chestiunii privind pedeapsa, Colegiul penal menționează, că s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75 Cod penal, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpaților, circumstanțele atenuante și agravante.

Prin urmare, argumentele recurenților se combat prin materialele cauzei, iar hotărîrea adoptată în cauza penală privindu-i pe Barbăneagră Andrei și Foșnea Anatolie, sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de acuzatorul de stat, apărător și inculpați, fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, de avocatul Teodor Bordei în numele inculpatului Foșnea Anatolie și de inculpatul Barbăneagră Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013 în privința lui ***Barbăneagră Andrei Grigore și Foșnea Anatolie Anatolie***, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **23 aprilie 2014, ora 9³⁰**.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Ion Guzun
	/semnătura/	Elena Covalenco